

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaee, 1661

2 Tempora longa trahunt jus funeris & decimarum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

quis participat, quare non patitur non? Item. [Quis plan-
tatorum, & de fructibus eius non edet? Nos plantatorum vi-
tam, & res vultu fructibus eius edet? Item. [Quis pro
per Myfion ut non mittat, saltem in alienum messim. Hæc
mens vultu est, & res vultu saltem in eam mittere? Item. b
[Non ablegati in loca trinitatis? Nos sumus boves trinitatis:
nos saltem adlegati in nostrum, & de nostra trinitate vultus vobis
queritur? Item. [Quis adario servimus, de alario
vultu? Sed amigd de eo, cui non servimus? Item. [Quis in sa-
crario operatur, cum sacratio participat? Sed non quid cum ullo
in non non operatur? Nos servimus alario vultu ei participare vultu:
nos vero vultu & inane demittere queritur? Item. [Quis
laborem agri colam oportet primam accipere de fructi-
bus suis? Nos autem eam queritur? Nos sumus agricolæ labo-
rantes: vos primam vultu percipere de fructibus nostris? imò non
primam: quare nec ultimum nobis relinquere vultu. A priori-
bus enim incipimus, plantam serpsit, & totum usurpare contem-
pnam. Item. c. [Quis militat stipendium sui unquam? quis
piscis regem, & de latibus non vult? Nos militamus: & vos
stipendia nostra militum vultu queritur. Nos regem piscimus: &
vos lacum, & lacum accipere vultu. Sapere est, de alieno
labore vultu querere, si lacum est, velle quod non possit. q. 1.
Item. [Quis dicit de fructibus suis? In quocumque domum in-
traverit, in eadem monte, edentes & bibentes, que apud illos
sunt. Item. [Quis autem non a vobis parvam dicit, per hoc dicitur
nos domum hanc ingredi, sumus, & ei parvam oblatimus: vos au-
tem quasi in vobis vultu pacificam dicit? Vultu, ne in rei vultu
vultu. [Vultu, hanc faciat vultu, & vultu vultu. q. 1.
Item. [Propria. 1. [Quis plantam, & dicitur vultu. Ipsi a vobis
sunt plantam, & vultu ei queritur vultu? Item. [Leo
queritur. [De h. decimationem tantum vultu, sed etiam majoribus
vultu, nisi vultu vultu est plebis vultu, ubi sacra facta in
partibus dicitur, debere dari. q. 1. [Quis autem plebis debet
vultu, & vos ab eis decimas accipimus, an vultu? Nos eos bapti-
zamus, & vos ab eis decimas sumitis? Hinc ista interpretatio est:
rigamus populum hanc, imbrem dicitur in ministrante, quia col-
mus vultu fieri, 1. vultu vultu nobis cum fructificat, m. &
quibus vultu fieri non vultu, nobis inferre vultu: ne n. si pergit
dicit, que vultu, audiat, que non vultu.

3 pars. Ad hæc. Cætera quidem & multiplex argumentatio-
ne iura nostra asserere contendit: ita, ut si fides verbis adhiberetur,
non verba pro verbis, sed res pro verbis reportaretur. Sed Deo
propterea, si verba dedit, verba recipit. q. 1. Arguitur, quod
na, que vobis debentur, subire per quoniam, quia nostra persequi-
mur. Sapienter quidem, & philosophice ore prelati sententia sumunt
persequi, est non dicitur sapere? Unde ad hæc sententia manavit,
nisi quia tanto ardore nostra concipis fuerit vultu patet vobis au-
tem, viciniam nostra consequitur? Unde, cum causa nostra debi-
tationem asserit per se fecerit. Sed videte, ne dominum effusi
rei vincamus, si vultu agros, trinitatis arearum, rigatæ rei cam-
pina vultu obsequia a nobis saltem conquisitæ est. Sed nos non
ta feruntur. Item. [Quis vultu, & grana nobis relinquere? Pesti-
nantes vincamus, si vultu, rigatæ camporum, trini-
tatis arearum, dicitur mercede accepta, provenientis fructus
dicitur relinquunt. Pro ergo recepta mercede vestri operis in
quantitatis oblationibus, & aliis obsequiis, que pro spirituali.

a. Dicitur. 2. b. Dicitur. 3. c. 1. Cor. 3. sed paulo aliter.
d. 2. Tim. 2. c. 1. Cor. 9. f. Terentius. g. Luc. 10. h. Ti-
m. 2. i. Psal. 10. k. 16. q. 1. de decimis. l. al. saltem pati-
mus. m. 16. q. 1. dicitur. n. Terentius. o. Terentius.

bus, qua a vobis accipiunt, quare dicitur asserunt, proventientes fru-
ctus decimationum & primitiarum nobis relinquere. q. 1.
Item. [Quis adario servimus, de alario vultu? Sed amigd de eo, cui non servimus? Item. [Quis in sa-
crario operatur, cum sacratio participat? Sed non quid cum ullo
in non non operatur? Nos servimus alario vultu ei participare vultu:
nos vero vultu & inane demittere queritur? Item. [Quis
laborem agri colam oportet primam accipere de fructi-
bus suis? Nos autem eam queritur? Nos sumus agricolæ labo-
rantes: vos primam vultu percipere de fructibus nostris? imò non
primam: quare nec ultimum nobis relinquere vultu. A priori-
bus enim incipimus, plantam serpsit, & totum usurpare contem-
pnam. Item. c. [Quis militat stipendium sui unquam? quis
piscis regem, & de latibus non vult? Nos militamus: & vos
stipendia nostra militum vultu queritur. Nos regem piscimus: &
vos lacum, & lacum accipere vultu. Sapere est, de alieno
labore vultu querere, si lacum est, velle quod non possit. q. 1.
Item. [Quis dicit de fructibus suis? In quocumque domum in-
traverit, in eadem monte, edentes & bibentes, que apud illos
sunt. Item. [Quis autem non a vobis parvam dicit, per hoc dicitur
nos domum hanc ingredi, sumus, & ei parvam oblatimus: vos au-
tem quasi in vobis vultu pacificam dicit? Vultu, ne in rei vultu
vultu. [Vultu, hanc faciat vultu, & vultu vultu. q. 1.
Item. [Propria. 1. [Quis plantam, & dicitur vultu. Ipsi a vobis
sunt plantam, & vultu ei queritur vultu? Item. [Leo
queritur. [De h. decimationem tantum vultu, sed etiam majoribus
vultu, nisi vultu vultu est plebis vultu, ubi sacra facta in
partibus dicitur, debere dari. q. 1. [Quis autem plebis debet
vultu, & vos ab eis decimas accipimus, an vultu? Nos eos bapti-
zamus, & vos ab eis decimas sumitis? Hinc ista interpretatio est:
rigamus populum hanc, imbrem dicitur in ministrante, quia col-
mus vultu fieri, 1. vultu vultu nobis cum fructificat, m. &
quibus vultu fieri non vultu, nobis inferre vultu: ne n. si pergit
dicit, que vultu, audiat, que non vultu.

QVÆSTIO II.

AD hæc, decimationes istæ, & si iure vobis debentur,
ut asserit, tamen ritumalis obsequio vobis silentium
imponit. Omnis enim possessio trinitatis prescri-
ptione tollitur, vel quædam generaria (sive possessiones religiosarum
domorum) vel centenaria, sicut prædica facta Romana ecclesia.
C. I. q. 1. Quæ triginta annis ab Episcopis possiden-
tur, iure ab eis vindicantur.
Unde Gelasius Papa ad Episcopos Sicilia,
epist. 2. c. 2.

Aculatates ut ecclesie, nec non & dioceses, si que ab
aliquibus possidentur Episcopis, iure sibi vindicent,
quod trinitatis lex conclusit: quia & filiorum nostro-
rum Principum ita emanavit auctoritas, ut ultra xxx. an-
nos nulli liceat pro eo appellare, quod legum tempus
excluit.

At illi contra. Cujus auctoritate nobis silentium imponitur,
eiusdem auctoritate vestra ora claudimus. At enim idem Ge-
lasius. [Nulla præsuppositione statum parochiarum, &c.] Si ergo
temporalis obsequio decem semel constitutum de velle non potest,
patet, quod nec vobis patrociniabitur, ut statum parochia nostra
mutantes, decimationes nobis quondam legitime assignatas, vindi-
cabili vultu patrone vobis vindicetur. q. 1. Quomodo autem distin-
guenda sunt hæc auctoritates, in causa monachorum invenitur.

2 pars. Nunc autem queritur de iure servandi: que hæc
ritus ecclesiarum habet sui tumulosis istos. Sicut Hiero-
a. extr. de ludis, c. 1. citatur hoc tanquam vulgare procer-
bium, Sarpus in gremio? b. 1. Tim. 6. c. 16. q. 1. si quis lai-
cus. d. 16. q. 3. c. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

a. extr. de ludis, c. 1. citatur hoc tanquam vulgare procer-
bium, Sarpus in gremio? b. 1. Tim. 6. c. 16. q. 1. si quis lai-
cus. d. 16. q. 3. c. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

nymus a scribit, conjugati in uno sepulchro videntur esse po-
nendi.

Sic enim.

C. II. *¶* In sepulchro parentum suorum filii sunt
collocandi.

E Bron b dicitur esse civitas quatuor i virorum,
quia in ea sepulti sunt tres Patriarche in spelunca
duplici cum rebus uxoris suis, id est, Abraham & Sa-
ra, Isaac & Rebecca, Iacob & Lia, prater ipsum Adam
& Evam uxorem suam. Tobias d dicit ad filium suum.
[Cum acceperit Deus animam meam, corpus meum
sepelies, & honorem habebis matri tuae omnibus diebus
vite eius: & cum ipsa compleverit tempus suum, se-
pelas eam iuxta me in uno sepulchro.] *Idem.* ¶ Quos
d conjungit unum conjugium, conjungat sepulchrum:
quia una caro est; & quos Deus conjungit, homo non
separat.

¶ *¶* Quatuor] Sic emendation est, cum antea legeretur
trium. Sic enim legitur apud B. Hieronymum in quatuordecim
hebraicis in Genesim, de locis hebraicis, & in epistola Pauli. De
dictione hebraica significat quatuor, & quatuor Patriarcha hinc nomen
sortitur, qui ibi sepulti sunt: Abraham, Isaac, Iacob, & Adam cum
uxoribus suis.

C. III

Item Augustinus e.

V Naquaque f mulier sequatur virum suum, sive
3. in vita, sive in morte. *Item* Gregorius. ¶ Soror B.
Benedicti sepulta est in sepulchro quod ipse sibi prepara-
verat: ut quorum mens una fuit semper in Domino; eor-
um quoque corpora sepultura non separaret.

¶ *¶* In sepulchro, variis capit hoc conjunctum est superius, nec ipse
pro se autem verba afferuntur.

Item, Isophi g mortuus in Aegypto, rogavit fratres suos, ut tem-
pore visitationis sue ossa sua secum deferrent, & in sepulchro Pa-
trium suorum ea collocarent. ¶ *Item*, Distum h est Prophe-
ta, qui contra preceptionem Domini comederat in Bethel. [Non in-
ferretur cadaver tuum in sepulchrum patrum tuorum.] ¶ *Item*,
De nonnullis legitur in libro Regum [ubi, & appositus est ad pa-
tres suos] hoc est, in sepulchro patrum suorum. ¶ *Item*, In novo
Testamento B. Philippus legitur adfuisse sibi sepulchrum, in quo i-
psa, & sicut eius quieverunt. ¶ *Item*, Beatus i Severus Ra-
vennatum Archiepiscopus tumulus fieri iussit, in quo se, & uxo-
rem, & filiam collocavit. ¶ *¶* Hi omnibus exemplis colligitur, quod
in sepulchris parentum corpora filiorum collocanda sunt. Quia er-
go parentis sponsum apud priores ecclesias sepulti sunt, & hi apud eas-
dem debent tumulari. ¶ *¶* E contra, Adam, k ut asseritur, in civi-
tate Archa tumulatus est. Sed nunquid omnes filii eius sepulti
sunt ibi? tanta multitudo humani generis tam brevi tempore non
tam facile posse includi. ¶ *¶* Item Abraham l ibi sepultus est,
Sed nunquid Isaac, & Maria, & alii, qui de Cetura genuit, ibi
sepulti sunt? ¶ *¶* Item Isaac ibi sepultus est: Sed nunquid Esau
nunquid aliquis filiorum eius prater Isophi ibi sepultus est? Rachel
quoque, non in Ebron, sed iuxta Bethleem m tumulata legitur.
Exemplo igitur istorum liquet, quid liberum est filii sepeliri in
sepulchris patrum suorum, & liberum est eis alibi pro locutione
& temporum opportunitate corpori suo inscriptionem invenire.
Non ergo hoc exemplis isti cogitur sepeliri in sepulchris pa-
trium suorum. ¶ *¶* Item, qui legibus definita sunt, mutare non
sunt. Quae autem legibus expressa non sunt, arbitrium sequuntur
humana voluntatis. At legibus definitum est, quibus de-

a in qu. hebraicis in Genesim, & de locis hebraicis. b Po-
lye. l. 8. tit. 7. Burd. l. 3. c. 160. l. 100. p. 3. c. 223. c. Tob. 4. & 14. Burd.
l. 3. c. 161. l. 100. p. 3. c. 224. d. Mat. 19. e. Aliquid simile q.
confess. ca. 17. ex sententia aliquando matris sue. f. Poly. ibid.
Burchard. lib. 3. c. 162. & 163. l. 100. p. 3. c. 225. & 226. g. Genes. 10.
h. 3. Reg. 15. i. Rufinus hist. eccl. l. 3. c. 21. & in vi. SS. rom. 1. & in
panario ecclesie Ravennatis. k. Genes. 1. Genes. 31. 49. &
50. m. in vulgatis legebatur, Bethel.

rima sint perfrendenda, & ideo danti mutare non licet. *¶* Si
tem quis, tumulatus sit, legibus expressum non est, & danti
voluntate tumulandi consilium.

C. IV. *¶* Ultima voluntas defuncti ser-
vari debet.

Unde B. Gregorius ait:

Vltima a voluntas defuncti modis omnibus con-
vari debet.
¶ *¶* Sententia hujus capituli habetur lib. 3. epist. 9. in notis
referuntur. 1. 16. q. 1. admonere. item, lib. 3. epist. 20. Nemo
est, inquit, ut si impletum hoc fuerit, defuncti defuncti
conservetur. Sic enim in manuscriptis: licet in scriptis
depositio conservetur.

¶ *¶* pars. Quod de liberis, & non de seruis intelligitur.
Servus enim testamenti paginam condere non potest.

C. V. *¶* Servus testamentum facere non potest.

Unde Gelasius Papa scribit Honorio Episcopo:

Lud. b etiam syncretismum tuam voluntas non
are, ad nos fuisse pelatum, quod amplius voluit
(quod non solum servum condit esse ecclesia, sed
ejus rationibus a multis temporibus implicatis puer-
iam esse ingenium, donec ratiocinatio cum dante
modis omnibus obnoxius haberetur) aut temerari-
litis fuerit condere paginam testamenti: cuius tenore
culum ecclesiastico juri legibus non dubitavit ob-
cipere. Quapropter his praesumptionibus, vice nostra, tan-
nitas contradicit: nec fieri potius aliqua summa
permitterit. Ac si eadem quidquam humanitas puer-
tigerit, quia grandævus esse memoretur; mox
dilatatione substantiam praesepit humanitas: et mox
ejus duntaxat quibus patrimonium probatur dote
missum, sub fidei descriptione contadi, donec
temporibus, quibus hoc patrimonium gubernari
gnoscitur, partes Dominicas reddere cogantur.

¶ *¶* pars. Quia ergo secundum Gregorium ultimum
suntli conservanda est, pro spem voluntate corpora
mulanda, non pro arbitrio vestra dispositio.

C. VI. *¶* Vbi quis, decimas persolvit, ibi
novam eligere debet.

Item in Triburien. concilio legitur:

Vbi quoque d temporum vel locorum mutatio
rit, apud majorem ecclesiam, ubi fides et
sepultura celebrantur. Si autem propter
loci asperitatem hoc difficile fuerit, apud
in qua religiosorum canonico-um, vel monachorum
vel sanctorum religiosorum congregatio
degerit, sepeliantur. Si autem & hoc inopertum
rit, ubi quis decimas persolvebat vivus, ibi
mortuus.

¶ *¶* In Triburien. impresso cap. 1. habetur eadem
non istem omnino verbis expressa.

¶ *¶* Quia ergo decimas vivus persolvebat vivus, et apud
liendus est mortuus. Item, si qui de provincia ad
transierit, & ibi domicilium sibi collocaverit, liber factus
priori judicio, iurisdictioni illius potest subiacere, et
vincta fidei sibi eligere. Quia ergo isti a vestra ditione
stram transierunt; liberi a vestra ditione, vestro jure
Nostrum est ergo jus servandi: non
Sed obijciat illud Melchias Papae.

C. VII. *¶* Propria reverentia sepulchrum pa-
trium relinquere non licet.

Placuit per omnia magno concilio, ut nullus
prii arbitri temeritate aliam ecclesiam, nisi
sus antiquorum parentum canonica indictione
cere perhibetur, sepultura causa adire proce-
infirmitatis causa praepeditur, in aiam fuerit
quolibet negotio progressus. Ad haec, si quis
a 16. qu. 1. admonere. b. Pro p. 6. c. 11. c. d. 11. q. 1.
16. qu. 1. ubi dicitur, Burd. l. 3. c. 160. l. 100. p. 3. c. 223.

contra hoc agere ſategrit, eccleſiaſtico vinculo ſe ſubdi-
cognofcat.

Sed aliud eſt ex memoratis ſuperbia uſum antiquiorum paren-
tum non ſequi, aliud, rationabili occaſione uſum ſibi ſepul-
turi obire. Contra Melchiodi Papæ auctoritatem mittitur, qui
ſcribit, uel uero dicitur, ſive uarij perſonarum, aut uarij nu-
meri illius, ſepulchrum parentum ſuarum ſequi contemnit. 1.
Secundum Gregorium autem liberam habet uoluntatem, qui certa
cauſa, uerum ſua eſt perſonæ huſus. ¶ Vetus qui-
dam diſtinguit, libera eſt ultima uoluntas cuiuſq, non in ſepul-
chro ſed in teſtamento conſcientio. Unde teſtamentum
capitulum, quia eo quiſque liber teſtatur, quod poſt ſuam deceſ-
ſum de proprijs uoluit fieri uelit. ¶ Sed non uidetur libera teſta-
menti uoluntas, cum ſciantur Auguſtinum pro a monacho ſilium
ſibi ſepulchrum diſtribuit facultatem: ueluti, ſi quis
habet unum ſilium, Chriſtum patet alterum: ſi uero duos, Chri-
ſtum facultatem. ¶ Et ſecundum Leonem,
quod iudicatur in eorum, qui Chriſto teſtatur, eccleſia iubetur
reſpondere, quod quæſi ſacramentum ſuſcepit. Sed illud Au-
guſtini non eſt iudicium, ſed de heretico, ne quis ſtatim ſilium ſuum
exheredat, ut ſuam Chriſto relinquat.

¶ At cum in ſerm. 2. c. de uita clericorum.
¶ Sequi contemnit in duobus exemplaribus Gratiani
Vaticani ſequitur. At Leo Epicoſopus, &c. ¶ ponitur integrum
caput, relatum extra, in de ſpulis, quod etiam reſertur ab Iſo-
ph. p. 2. u. 10. & ab Anſelm. l. c. 11. & in Poly. l. 4. tit. 2. c. ex Leone ne-
m. Verum in alijs duobus uetiſtis, & ualde emendatis hoc idem
caput pauca uerba. Sacramento ſuſcepit. Et erit uer-
ba iſta, & ſecundum Leonem, &c. indicant alijs hanc Leo-
ni auctoritatem à Gratiani eſſe relatum.

C. VIII. ¶ Pro numeris ſiliorum pars heredi-
tatis Deo offeratur.

¶ Si quis inſtituit ſilio ſuo, & moriens exharedat
Deum, ſi uideret, non eum placarem? non ei ſilium
reconciliare debent? Quomodo ergo cum ſilio ſuo
uolo ut habeat pacem, cuius appeto hereditatem? Sed
plane ſe facit, quod ſape horum ſum. Vnum ſilium
habet; patet Chriſtum alterum: duos habet; patet Chri-
ſtum tertium: decem habet; Chriſtum undecimum faci-
at, & ſuſcipio.

Hac nimium auiditate merſa teſtator uſquegit, non quam
egetur exuere, ſed quam prohibetur tranſgredi.

¶ pars. Oblationes deſunctorum qui reddere noluerit, excom-
municatur.

C. IX. ¶ Excommunicatur, qui deſunctorum
oblationes eccleſie negat.

Unde in Carthaginenſi concilio IV. c. 11.

¶ Vi oblationes deſunctorum aut negant eccleſiis,
aut diſſiciliter reddunt, tanquam egentium ne-
citate excommunicantur.

C. X. ¶ Ut inſidelis eſpiciatur ab eccleſia, qui de-
ſunctorum oblationes reſeruit.

¶ Item ex concilio Vaſenſi I. cap. 4.
¶ Vi oblationes deſunctorum retinent, & eccle-
ſia abiciendi: quia uſque ad inſidiam ſunt ab eccle-
ſia certum eſt hanc pietatis diuine exacerbatorem:
quia & fideles de corpore recedentes, uotorum ſuo-
rum plenitudine, & pauperes conſolatu alimonie, & ne-
ceſſaria ſuſtentatione fraudantur. Hi enim tales quaſi
egentium necitate, nec credentes iudicium Dei habendi
ſunt. Unde & quidam Patrum hoc ſcriptis ſuis inſe-

ruit, congruente ſententia, qua ait [Amico a quid-
piam rapere, ſurtum eſt: eccleſiam uero fraudare, ſa-
crilegium.]

C. XI. ¶ Qui oblata eccleſiæ, aut teſtamento re-
ſeruit reſeruit præſumptum, excommu-
nicatur.

¶ Item ex Concilio Agathenſi, c. 4.
¶ Clerici b uel ſeculares, qui oblationes parentum
aut donatas, aut teſtamento reſeruit eccleſiis vel mo-
naſterijs crediderint auferendum, ſicut ſancta ſynodus
conſtituit, uelut necatores pauperum, quouſque red-
dant, excludantur eccleſiis. ¶ Si quis autem clericus
furtum eccleſiæ fecerit, peregrina ei communitio tri-
buatur.

7 pars. ¶ Item quaeritur, an pro ſepultura mortuorum aliquid
ſi exigendum.

C. XII. ¶ Pro ſepultura nihil numeris exi-
gendum eſt.

De hijs in ſcribit Gregorius c. lib. 7. regeſti, indiſt. 2. c.
¶ pſt. ſ. Iuniano Epicoſo Sardinia.

¶ Veſta d eſt nobis Nereida femina clariffima,
quod ab ea centum i ſolidos pro ſilij ſux ſepul-
tura fraternitas ueſtra uelit exigere. ¶ Hoc au-
tem uitium & nos, poſtquam, Deo auctore, ad epico-
patus honorem acceſſimus, de eccleſia noſtra omnino
uelimus, & pravam denuo conſuetudinem nequaquam
uſurpari permiſimus: memores, quia dum Abraham ſ
a ſilij Ephron, 2 hoc eſt, à ſilij Seor, ſepulchri tertiam
partem ad humanum corpus coniugis poſtulari, præ-
miu accipere renuit, ne commodum uideretur deca-
dauere conſentus. Si ergo magis nos, qui ſacerdotes dici-
mur, hoc facere non debemus? Unde ne hoc auariæ
uitium uel in alienis denuo tentari præſumatur, admo-
neo. Sed ſi quando aliquem in eccleſia ueſtra ſepeliri
conceditis, ſiquidem parentes ipſius proximi, uel hare-
des pro luminarijs ipſe quid offerre uoluerint, ac-
cipi non uetamus. Peti uero aliquid, aut exigi omnino
prohibemus: ne (quod ualde irreligioſum eſt) aut ue-
nalis forteſſe (quod abſte) dicatur eccleſia, aut uos de
humanis uideamini moribus gratulari, ſi ex eorum ca-
daveribus ſtudeatis quætere quolibet modo compen-
dium 3.

1 ¶ Centum] Diſſio iſta abſt à nemullis exemplaribus
Gratiani, & epicoſorum B. Gregorii. Sed quia in alijs uarijs
codicibus etiam manuſcriptis legitur, non eſt induita.

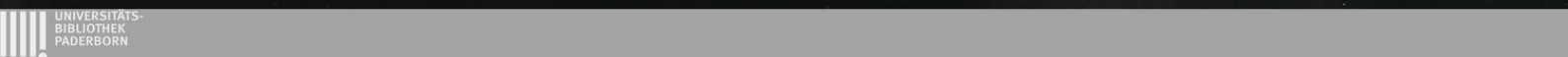
2 ¶ Ephron] Locus hic uarij legitur. In epicoſa B. Gregorii
magis recepta. Iſto uero eſt, à ſilij Emor, hoc eſt, Ephron ſi-
lio Seor. ¶ Gen. 23. habetur, intercedite pro me apud E-
phron ſilium Seor.

3 ¶ Compendium] Poſt hoc caput in duobus antiquis ex-
emplaribus recitatur duo Urbani ſecondi, que placuit hic offerri,
ne plane interiret, quod alibi non facile inueniuntur, & unum e-
orum citatur extra de ſpulis, c. certificar. Urbanus II. Gothfrido
Magalonenſi Epicoſo.

¶ Mortuorum, qui in monaſterijs ſepeliri deſiderant,
aut omnino iuxta prædeceſſoris noſtri Leonis decretum,
partem elemoſynarum mediam, aut iuxta diſpenſatio-
nem noſtram in Lateranenſi concilio promulgatam, par-
tem tertiam parochialibus eccleſiis ſtatimus derelin-
quendum. Idem eadem.

¶ Capellanos quoque monachorum, ſicut reliquos pa-
rochia tuæ clericos, debitam tibi obedientiam perſolue-
re uolumus.

a Sup. 12. q. 2. gloria. b Euch. 1. c. 145. ex concilio apud
Valentiam. Ivo p. 3. c. 206. Pann. 1. 2. cap. 5. c Et in concil. Malden-
ſi, ca. 72. d Poly. d. 2. tit. 5. Ivo p. 3. c. 201. e alnon erubefcat.
f Gen. 23. Am. 7.

C. XIII. ¶ *Etiam cuilibet de sepultura pretium non debemus accipere.*
Item Hieronymus in quaest. Hebraea ad c. 23. Gen.

Postquam a pretio victus est Ephron, ut sepulchrum venderet argento, licet cogente Abraham, vau litera, qua apud illos pro o legitur, ablata de eius nomine est, & pro Ephron appellatus est Ephraim: significante sepultura, non eum fuisse consummata, perfectaque virtutis, qui poterit memorias vendere mortuorum. ¶ Sciatur, qui sepulchra vendit, nec coguntur, ut accipiant pretium, sed a nolentibus quoque extorquent, immutari nomen suum, & perire quid de merito eorum: cum etiam ille reprehendatur occulte, qui inuitus accipit.

C. XIV. ¶ *De eodem.*
Item ex Concilio Triburiensi, c. 16.

In b Ecclesiastico c. namque libro scriptum est [Mortuo non prohibeas gratiam, sciens, quoniam omnes morietur,] & item, d. [Omnia qua de terra sunt in terram convertuntur.] Quid terra terram vendis? memento, quoniam terra es, & in terram ibis, i. & quoniam mors tibi futura est: appropere, & non tardat. Recordare, quoniam non hominis est terra: sed ut Psalmista e commemorat. [Domini est terra, & qui habitans in ea.] Si terram vendis, inuisione alieno f. rei extorcheris. Gratias accipisti a Deo: gratis da pro eo. Quare interdicitum sit omnibus omnino Christianis, terram mortuis vendere, & debitam sepulchrum denegare: nisi forte proximi, & amici defuncti propter nomen g. & redemptionem anime viri gratis aliquid dare velint.

¶ *Ibis] in eodivulgaribus erat, reuerteris, & sequentur luc, & alibi de homine dictum est: terram geris, & in terram converteris, qui de terra: sumeris: qua sine expulsa: qua absintur a plerisque, veris, & ut originat.*

C. XV. ¶ *De eodem.*
Item ex Concilio Vateni.

Precipiendum b est secundum canonum auctoritatem, ut de sepulchris. & hominibus sepeliendis nihil muneris exigant: nisi forte qui sepelitur, vivens iusserit ecclesia, in cuius atrio sepelitur, aliquid de suis rebus tribuere, aut etiam post mortem ipsius, illi quibus commissum est eius elemosinam facere, de rebus illius aliquid sponte dare voluerint: & tamen nullatenus a presbyteris ecclesia, i. illius aliquid exigatur, siue ab illis, qui locis & villis & profunt. ¶ Prohibendum est etiam secundum maiorem instituta, ut in ecclesia nullatenus sepeliantur, sed in atrio, aut in porticu, aut in exhedris ecclesie: Intra ecclesiam vero, & prope altare, ubi corpus & sanguis Domini conficitur, nullatenus sepeliantur.

¶ *Exstat in similita Namnetensi, c. 6. ex quo citatur de Burcardo & Iuone: sed quia potuit esse repetitum in aliquo Vorense, seu Vastensi, non est mutatum. In epistola quidem conciliorum est in Vastensi, c. 2.*

C. XVI. ¶ *A sacra locis non iuuantur post mortem, quibus peccata non sunt dimissa.*
Item Augustinus.

Quibus m peccata dimissa non sunt, a sacris locis post mortem adiuuari non possunt, quia, quos peccata graviora depriment, si in sacris locis se sepeliri faciunt, restat, ut de sua presumptione iudicentur: quia eos sacra loca non liberant, sed culpa temeritatis accusat.

a Pavn. l. 2. c. 26. b Ivo part. 3. cap. 23. c Eccles. 7. d Eccles. 40. Genes. 3. e Psalm. 23. f al. Dominica. g al. vocen Domini. h Burch. l. 3. cap. 13. Ivo part. 3. cap. 222. i al. illi aliquid. k al. vici. l al. extra ecclesiam. m Polyd. d. tit. 3. Burch. lib. 3. c. 132. Ivo p. 3. c. 31. 4. in concil. Tribur. c. 7.

¶ *Caput hoc a Burcardo etiam. Et Iuone citatur in Burcardo, & non nihil ad hanc rem faciem habetur in libro de moribus, pro mortuis, c. 1. sed videtur confectum ex duobus locis, scilicet de leg. B. Gregorius: quod in c. 11. altero autem in c. 2. cum dicitur: fertur in concil. Tribur. c. 17. Non capere quidem. 31. cum dicitur: quendam fuisse innotuit, qua in ecclesia sepulta fuit, & fuisse ibi cremari, ex eo colligit. Qua ex re aperte dicitur, intelligi, quia hi, quibus peccata dimissa non fuerint, ad vitandum iudicium sacris locis post mortem valent. c. autem 33. cum memorasset corpus cuiusdam Valentini sepeliri per dancenas fuisse extrahum, & extra ecclesiam profectum, subiungit: Ex quo Petre collige, quia his, quos peccata graviter depriment, si in sacro loco sepeliri se faciunt, restat, ut etiam de sua presumptione iudicentur: quoniam sacra loca non liberant: sed etiam culpa temeritatis accusat.*

C. XVII. ¶ *Quibus profuit in ecclesia sepeliri.*
Item Gregorius a. lib. 4. stat. c. 12.

Cum gravia b peccata non depriment, hoc pro ximi, quos ad eadem sacra loca veniunt, honorant, & sepulchra aspicunt, recordantur, & pro eis Deum precor fundunt. Nam quos peccata graviter depriment, non ad absolutionem potius, quam ad maiorem damnationis cumulum, eorum corpora in ecclesia ponunt.

C. XVIII. ¶ *Qui sepeliantur in ecclesia.*
Item ex concilio Moguntino, c. 12.

Nullus e mortuus infra ecclesiam sepeliantur, nisi piscopum, aut Abbates, aut digni Presbyteri, vel laici.

Quid vero mortuis proficiat iuxta ecclesiam sepeliri, quod eis perveniat, Augustinus in lib. de agenda cura pro mortuis, ult. ostendit, dicens.

C. XIX. ¶ *Quare mortuis iuxta ecclesiam sepeliantur.*

Non d. estimemus e ad mortuos, pro quibus gerimus, pervenire, nisi quod pro eis five orationes, five elemosinarum sacrificia supplicamus. Quamvis non pro quibus fuerit, committitur profuit: sed his tantum, quibus dum vivunt, committitur profuit. Sed quia non differimus qui sunt, ea pro regeneratis omnibus facere: ut nullus ex parte terminatur, ad quos hae beneficia possint de se pervenire. Melius enim supererant ista eis, quibus obfuit nec profunt, quam eis decunt, quibus profuit suis, quo f. pro illo fiat similiter a suis. ¶ *Cum pro rem humano quidquid impenditur, non est pro salute, sed humanitatis officium, secundum quod quo nemo g. unquam carnem suam odio habere oportet, ut quam potest, pro carne proximi curare: cum ille recesserit, qui gerat. h. Et si hae humanitatis carnis resurrectionem non credunt, quanto magis resurrectionem credunt: ut corpori mortuo, sed tamen futuro, & in aternitate mansuro, impenditur quod di officium, sit etiam quodammodo eisdem salute monium. ¶ Quod vero quisque a pud memoriam tyrum sepelitur, hoc tantum mihi videtur prodicium, do, ut commendans eum etiam martyrum passionibus factus pro illo supplicationis augeatur.*

¶ *Exstat in similita Namnetensi, c. 6. ex quo citatur de Burcardo & Iuone: sed quia potuit esse repetitum in aliquo Vorense, seu Vastensi, non est mutatum. In epistola quidem conciliorum est in Vastensi, c. 2.*

¶ *Exstat in similita Namnetensi, c. 6. ex quo citatur de Burcardo & Iuone: sed quia potuit esse repetitum in aliquo Vorense, seu Vastensi, non est mutatum. In epistola quidem conciliorum est in Vastensi, c. 2.*

C. XX. ¶ *Post mortem orationes, sacrificia, elemosinae, damnis non profant.*

a Nic. ad consulta Bulgarorum, c. 33. b Burch. l. 3. c. 132. Ivo p. 3. c. 216. c Burch. l. 3. c. 132. d Ivo p. 2. c. 31. e al. ex fuisse. f al. Ephes. h ul. regerat.

N præsentis ſæculi ſcimus ſive orationibus, ſive conſiſſis invicem poſſe non coadiuvari. Cùm autem ante tribunal Chriſti venerimus, non lob, non Daniel, nec Noë rogare poſſe pro quoquam, ſed unumquemque portare onus ſuum.

Verba B. Hieronymi ſunt hæc. Obſcure licet, docemur per hæc ſententiam novum dogma quod latitat, dum præſentis ſæculi ſumus, ſive, &c.

Union hæc de impatiencia accipiendum eſt, de quibus Pro- pheta dicit: Non dabit Deſolationem ſuam, nec pretium redemptum animæ ſuæ: & ideo ſer̄ non redimet eum, ſed laborioſus æternum, & vivet adhuc ſinem. De alio autem intelligi non poſt.

C. XXI. ¶ *In paenitentia deſuncti bona profunt viventi.*

Unde Gregorius Papa II. Bonifacii Epiſcopi, epiftole adrema.

Pro bonis quibus quippe conſuluiſſe dignoſceris, ſi licet oblationes offerre: ſancta ſic tenet eccleſia, ut quiſque pro ſuis mortuis vetè Chriſtianiſ offerat oblationes: præbyter eorum memoriam faciat, & quamvis omnes peccatis ſubſicam, congruit, ut ſacerdos pro mortuis catholicis memoriam faciat, & intercedat: non tamen pro impiis (quamvis Chriſtiani fuerint) tale quid agere licebit.

C. XXII. ¶ *Animæ mortuorum quarum modis ſolvantur.*

Anime deſanctorum, quatuor modis ſolvuntur, aut oblationibus ſacerdotum, aut precibus ſanctorum, aut charorum elemoſynis, aut jejuniis cognationum. ¶ Curatio vero funeris, conditio ſepultura, pompa exequiarum, magis vivorum ſolatis ſunt, quam ſubſidiis mortuorum. Si aliquid prodeſt impio, ſepultura pretioſa, obſequio vilis, aut nulla. ¶ Nec ideo tamen contemnenda & abſcicienda ſunt corpora deſanctorum, maxime iuſtorum ac fidelium. ¶ Vbi & illud ſalubriter dicitur, quanta poſſit eſſe remuneratio pro elemoſynis, quas viventibus & ſentientibus exhibemus, ſi neque hoc apud Deum perit, quod ex animis hominum membris officii, diligentique perſolvitur.

C. XXIII. ¶ *Animæ Hæran verborum uſu, ad verſ. curatio, multo auctior invenitur eſſe. Es Barthelemy citat ex diſſu Origeni. Ivo ex diſſu Gregori.*

C. XXIII. ¶ *Ante diem iudicii, ſacrificiis, & elemoſynis mortuis juvantur.*

Item Auguſtinus in Enchiridio, c. 109. & 110.

Tempus dicitur, quod inter hominis mortem, & ultimam reſurrexionem interpoſitum eſt, animas abſcitis receptaculis continet, ſicut unſquæque digna eſt dum vivet. Neque negandum eſt, deſanctorum animas pietate ſuorum viventium relevari, cùm pro illis ſacrificium mediatoris offerunt, vel elemoſynæ in eccleſia ſunt. Sed hæc eis profunt, qui cùm viverent, ut hæc ſibi poſtea poſſent prodeſſe, meruerunt. ¶ Eſt enim quidam vivendi modus, nec tam bonus, ut non requiratur iſta poſt mortem; nec tam malus, ut ei non profint iſta poſt mortem. ¶ Eſt vero talis in bono, ut iſta non requiratur: & eſt ruruſ talis in malo, ut nec his valeat, cùm hæc vita tranſierit, adjuvari. Quocirca hic omne meritum comparatur, quo poſſit poſt hanc vitam relevari quiſpiam, vel gravari. ¶ Cùm ſacrificia altaris, ſive quarumcumque, elemoſynarum pro baptizatis deſunctis omnibus offeruntur, pro valde bonis gra-

a Poly. lib. 8. tit. 7. c. 117. b Poly. lib. 1. tit. 6. Barb. l. 2. c. 112. Ivo p. 21. c. 124. Auguſt. de cura pro mortuis. c. 2. & 1. de civit. c. 12. & 12. d. Sen. 4. diſſ. 41. Anſ. l. 7. c. 170.

tiarum actiones ſunt: pro non valde malis propitiatio- nes ſunt: pro valde malis, eſt nulla ſunt adjuvamenta mor- tuorum, qualeſcumque vivorum conſolationes ſunt. Qui- bus autè profunt, aut ad hoc profunt, ut ſit plena remiſ- ſio, aut certe, ut tolerabilior fiat iſta damnatio.

C. XXIV. ¶ *Quare receptis in mortuorum com- memoracione ſerventur.*

Ambroſius in lib. de vitio Theodeſi Imperatoris dicit, ſeri in principio.

Via a alii tertium dicit, alii triceſimum, alii ſep- timum, alii quadrageſimum obſervare conſueve- runt, quid doceat lectio, conſideremus. ¶ Deſuncto, inquit, Iacob, præcepit Ioseph pueris ſuis ſepulchris, ut ſepelirent eum, & ſepelirent ſepulchros Iſrael, & re- pleti ſunt ei quadraginta dies. Sic enim dinumerantur dies ſepulture. Et luxit cum Iſrael 2 ſeptem diebus. Hæc ergo ſequenda ſolennitas, quam præſcribit lectio. Sic etiam in Deuteronomio eſcriptum eſt. ¶ Quia planxerunt filii Iſrael Moſem diebus triginta, & con- ſummari ſunt dies luctus. ¶ Vtraque ergo obſervatio habet auctoritatem, qua neceſſarium pietatis impletur officium.

C. XXV. ¶ *Alii tertium] Apud B. Ambroſium legitur. Quia alii tertium diem, & triceſimum, alii ſeptimum, & quadra- geſimum. Verum in miſſilibus Romani tam antiquæ, quam ve- centioribus, & Ambroſiani nulla eſt mentio diei quadrageſimi, nec in c. nullæ, ſup. diſſ. 4. & 7. de confe. diſſ. 1. ex concilio Nannetienſi. Eſt tamen frequens apud Græcos.*

C. XXVI. ¶ *Iſrael ſeptem] Cedice B. Ambroſii habent, & luxit cum Ægyptus ſeptuaginta diebus, quemadmodum habet editio 70. & vulgata. Sed tamen uſa eſt ſeri poſſe lectio hæc, qua eſt in omnibus etiam Græciſ manuſcriptis: quoniam paulo poſt in eodem c. 50. Gen. hæc additur de Ioseph, & ceteris filiis Iſrael. Veneruntque ad aream Adad, que ſita eſt trans Iordanem: ubi celebrantes exequias, planctu magno atque vehementi impleverunt ſeptem dies.*

C. XXVII. ¶ *Lugere autem, & triftari tam pro noſtra, quam pro aliorum morte Cyprianus prohibet, dicens in ſermone de mortali- tate.*

C. XXVIII. ¶ *Nec pro noſtra, nec pro aliorum morte triftari debemus.*

Quam præpoſterum eſt, quamque perverſum, ut cùm Dei voluntatem, fieri poſſulemus, quando evocat nos, & accerſit de hoc mundo Deus, non ſtatim voluntatis ejuſ imperio pareamus: obnitimur & reſiſtamur: & perverſum more fervorum ad conſpectum Domini cum triftitia, & morore perducimur, exentes iſtinc neceſſitatis vinculo, non obſequio voluntatis: & volun- tus ab eo præmiis cæleſtibus honorari, ad quem veni- mus invit. Idem paulo inferius. ¶ Nobis quoque ipſis minimis & extremis quoties revelatum eſt, quàm fre- quenter, arque manifeſte de Dei dignatione præceptum eſt, ut contellerat aſſidue, & publice prædicarem, fratres noſtros non eſſe lugendos, accerſione d. Dominica de ſæculo liberatos, cùm ſciamus non eos amitti, ſed præ- mitti: recedentes præcedere, ut proſcicerent, & e- navigantes ſolent.

C. XXIX. ¶ *Ex puſſillanimitate mortuis lugere contingit.*

Item Ioannes Chryſoſtomus hom. 26. in c. 11. epifto. ad Hebræos.

Vbiunque ſepeliamur, Domini eſt terra, & plenitudo ejuſ. Omnino ſit, quod oportet fieri. Lugere autem, & deplorare, & lamentari eos, qui de hac vita de- cedunt, ex puſſillanimitate contingit.

a Poly. lib. 8. tit. 7. Anſ. l. 7. c. 117. b Gen. 50. c Deut. 34. d al. accerſione. e al. ut. f Pf. 27.

Hoc autem ex desperatione futura resurrectionis intelligitur. Vnde & Apostolus non simpliciter ait: a [Nolumus vos ignorare de dormientibus, ut non contristemini,] sed addidit, sicut & ceteri, qui spem non habent. Pietatis namque affectu, & humanitatis intuitu mortuos lugere non prohibetur: sicut nonnullis sanctorum, aliorum exequiis piis lachrymas impendisse legitur.

C. XXVII. ¶ Quis spem futura resurrectionis habens, de mortuis tristari non debet.

Hinc etiam Anastasius Papa epist. 2. ad Nersianum.

Habent & forsitan illi iustam longi doloris excusationem, qui vitam alteram nesciant, qui de hoc seculo ad melius esse transitum non confident. Nos autem, qui novimus, qui hoc credimus & docemus, contristari nimiam de obuentibus non debemus: ne quod apud alios pietatis tenet speciem, hoc magis nobis in culpa sit. Nam dissidentis quodammodo genus est, contra hoc, quod quisque predicat, torqueri iustitia, dicente Apostolo. [Nolumus vos ignorare de dormientibus, ut non contristemini, sicut & ceteri, qui spem non habent.]

¶ Torqueri] Sic est emendatum ex epistola B. Gregorii, in qua hoc idem habetur. In epistola Anastasii legitur, contra quod quisque predicat quiritur, iustitiam amans, dicente, &c. In codicibus autem Gratiani etiam manserunt videretur missa esse lectio ex utraque, hoc modo, contra hoc, quod quisque predicat quare, iustitiam amans, dicente, &c.

C. XXVIII. ¶ De eodem.

Item ex concilio Toletano III. c. 22.

¶ Vidivina vocatione ab hac vita recedunt, cum psalmis tantummodo, & psallentium vocibus debent ad sepulchra deferri. Nam i funebre d. carnem, quod vulgo defunctis cantari solet, vel in pectoribus se, aut proximos, aut familias cadere omnino prohibemus. Sufficit autem, quod in spe resurrectionis Christianorum corporibus famulatus divinum impenditur carcerem. Prohibet enim non Apostolus & nostros lugere defunctos, dicens: [De dormientibus autem nolo vos contristari, sicut & ceteri, qui spem non habent.] Et Dominus non flevit Lazarum mortuum, sed ad vitam huius ploravit arummas resuscitandum. Si autem & potest hoc Episcopus omnes Christianos prohibere, agere non debere censemus. Sic enim Christianorum per omnem mundum humani oportet corpora defunctorum.

¶ Nam funebre] Hinc usque ad vers. sufficit. addita sunt, ex originati, ut intelligatur, quae illa sint, qua in hoc canone prohibentur.

De mortuis etiam queritur, utrum sciant ea, quae hic à vivis geruntur. Efaus i ex persona populi assilii. [Abraham pater noster nescivit.] Augustinus quoque in libro de agenda cura pro mortuis, illud idem nescitur, dicitur, c. 15.

C. XXIX. ¶ Mortui ex se nesciunt, quid hic à vivis geratur.

¶ Atendum est, nescire quidem mortuos, quid hic agatur, sed dum hic agitur, postea verò audire ab eis, qui hinc ad eos moriendo pergunt, non quidem omnia, sed quae sinuntur indicare, qui sinuntur etiam ista meminisse, & quae illos, quibus haec indicant, oportet audire. Possunt & ab Angelis, qui rebus, quae aguntur hic, praesentia sunt, audire aliquid mortui. quod unumquemque illorum audire debere iudicat, cui cuncta sub-

jecta sunt. ¶ Multi i quoque ad viros, aliquos et mortuis venire credunt, sicut contrariò Paulum et virum in Paradisum raptum esse divina scriptura testatur.

¶ Multi quoque] Apud B. Augustinum sic legitur: Multi quoque ad viros aliquos ex mortuis, sic contrariò Paulus ex vivis raptus est, divina scriptura testatur. Ista glossa non est emendatum. Veritatem verò sua sententia confirmat B. Augustinus aliquid alius exemplis scripturae sacrae: quare non deprecat auctor glossa errandi occasionem sumpsit.

¶ De his autem, qui in patibulis suspenduntur, quatur, an iuxta ecclesiam sint sepelendi. De quibus in Moguntinensi a concilio II. sub Rabano c. 27. ita statutum est.

C. XXX. ¶ Non est deneganda communitas, qui in patibulis suspenduntur.

¶ Vastum b est ab aliquibus fratibus de his, qui in patibulis suspenduntur pro suis sceleribus, post confessionem Deo peccatam, utrum cadavera eorum in ecclesia deferenda sint, & oblationes vel eis offerenda Missae celebranda, an non? Quibus respondimus, omnibus de peccatis suis puram confessionem agentibus & dignè poenitentibus communitio in fine secundum monicum iustum danda est: cur non i eis, qui pro peccatis suis poenam extremam perfolunt? Scripsimus enim: [Non vindicat Deus bis in ipsum.]

¶ Cur non eis] Restitutus est hic locus ex ipsius Moguntino, & Vormaciensi, inducitur aliquo versu, qui postea turbabant, quam illustrarent.

C. XXXI. PALEA.

¶ Vires d, & larvæ, si in furando aut depraedando cadant, visum est pro eis non orandum. Si vero perierint, aut vulnerati, Presbytero vel Diacono commuerint, communionem i eis non negamus.

¶ Communionem] Antea legebatur, confessionem. Emendatum vero fit ex Burchardo, Ivone & Decretis: quibus loci hoc idem citatur ex concilio Triburienfi, & in eo, quod habetur sententia c. 31. copiosius expressit: ubi etiam nulla sed ita dicitur, Deo, & sacerdoti.

C. XXXII. ¶ De eodem. PALEA

[Item ex concilio Aurlanenfi.]

¶ Si e fur, aut latro captus in preda, ab iure occidendi potest comprehendi, & tamen interficitur, quae imaginem Dei creati, & in nomine eius baptizatus interfectoris eorum quadraginta diebus non communicet. Lanea veste induti ab eis & portabuntur interditi sunt, à thoro, à gladio, ab equitate detineant. In tertia quinta feria, & sabbato, aliqui per leguminum, vel olerum, & pomis, parvisque panibus cum mediocri cerevisia vicissim utantur, & comedunt. Sin autem à veridicis comprobatur testibus, quod homicidii meditatione, susque liberando, Diaboli tentatione interfecerint, & i capi non poterant, poenitentiam pro homicidio eis non injungimus: nisi ipsi velint aliquid, quod humanitatis est, facere. At si Presbyter est, non deponatur: cunctis tamen diebus vite suae poenitentiam agat.

¶ Sic in omnibus codicibus, in quibus est haec palea, & in Burchardus, & Ivone, & in Decretis: ex quibus sententia emendata. & magni ponderis.

¶ Et capi non poterant] Loco istorum verborum in codicibus Gratiani erant haec, & pariter poenitentiam, quae iur pugnat eum proximo sequentibus, poenitentiam pro homicidio eis non injungimus. Restitutus autem est locus ceteris collectoribus.

a Et in Vormaciensi, c. ult. b Burch. l. 1. c. 21. l. 1. p. 1. c. 22. c Naum primo, secundum 70. d Exm. p. 1. c. 2. In Tribur. c. 31. Poly. l. 5. tit. 16. Burch. l. 1. c. 19. l. 1. p. 1. c. 2. Sententia habetur extra de hom. c. 2. Poly. tit. Burch. l. 1. c. 19. c. 3. inter se ipsi sum. l. 1. p. 1. c. 4. 6.

CAT

a i. Thessal. 4. b Et in regesto B. Gregorii lib. 7. epist. 111. Ansel. l. 7. c. 17. Burch. l. 1. c. 19. l. 1. p. 1. c. 19. c. i. Thessal. 4. d ad finem precamen. e i. Thessal. 4. f Ioan. 11. g alenim. h ad religiofi. i Efa. 63.